

บันทึก

เรื่อง การตีความพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาโดยหนังสือที่ ค.๑๕๗๑/๒๕๘๖ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๘๖ ว่ากระทรวงพาณิชย์ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่า ขณะนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ยังคงต้องรักษาการตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๘๑ อยู่ต่อไป หรือตกเป็นหน้าที่ทางกระทรวงการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๘๕

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) พร้อมด้วยผู้แทนกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงการอุตสาหกรรมได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. กรรมการร่างกฎหมายได้รับคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๘๑ ก่อนที่ได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม แยกกระทรวงการเศรษฐกิจออกเป็นกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงการอุตสาหกรรมนั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมพาณิชย์ กระทรวงการเศรษฐกิจ

๒. ภายหลังเมื่อได้มีการแยกกระทรวงการเศรษฐกิจออกเป็นกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงการอุตสาหกรรมแล้ว ได้มีพระราชกำหนดโอนอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๘๕ มาตรา ๖ บัญญัติว่า "บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมพาณิชย์ ในกระทรวงเศรษฐกิจ ซึ่งกรมพาณิชย์หรือกระทรวงการเศรษฐกิจมีอยู่ และซึ่งกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชากรมพาณิชย์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเศรษฐกิจเป็นเจ้าหน้าที่อยู่นั้น ให้โอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นเจ้าหน้าที่....." และปรากฏจากคำชี้แจงของผู้แทนทั้งสองกระทรวงว่า แม้เมื่อได้แยกกระทรวงการเศรษฐกิจออกเป็นกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงการอุตสาหกรรมแล้ว งานเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงก็ยังคงตกอยู่แก่กระทรวงพาณิชย์ เมื่อตัวบทกฎหมายและวิธีปฏิบัติเป็นอยู่เช่นนี้ กรรมการร่างกฎหมายจึงมีความเห็นว่า อำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงจึงตกอยู่แก่กระทรวงพาณิชย์โดยไม่มีปัญหา

๓. การที่ได้มีพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๘๕ ซึ่งมีบทบัญญัติเพียงให้แก้ไขคำวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า "น้ำมันเชื้อเพลิง" ในพระราชบัญญัติฉบับแรกเสียใหม่ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมเป็นผู้รักษานั้น หากอาจปลงกฎหมายเกี่ยวกับการโอนอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นนั้นไม่ ทั้งจะถือว่าความในมาตรา ๔

แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ที่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมรักษานี้ ชัดกับความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับแรก เพราะมุ่งหมายจะโอนอำนาจหน้าที่เสียใหม่ ก็ไม่ได้เช่นเดียวกัน เพราะถ้ามุ่งหมายจะแก้ไขอำนาจหน้าที่โดยแท้จริงแล้ว ก็จะต้องแก้ไขมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับแรกเสียทีเดียวดังเช่นที่เคยปฏิบัติในกฎหมายเรื่องอื่นๆ มาแล้ว การที่ผู้รักษาการพระราชบัญญัติฉบับแรกและฉบับที่ ๒ แตกต่างกันเช่นนี้ จะถือได้ก็เพียงว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมคงมีอำนาจหน้าที่เฉพาะการแก้ไขคำวิเคราะห์ศัพท์แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดิมให้เป็นไปตามที่ได้บัญญัติไว้ใหม่เท่านั้น นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงโดยทั่วไปแล้ว จะเห็นได้ว่า ส่วนมากมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้า การส่งออกและการกำหนดราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งมีความมุ่งหมายหนักไปในทางการค้ามากกว่าการอุตสาหกรรม

เมื่อวิเคราะห์ถึงบทบัญญัติและเจตนารมณ์แห่งกฎหมายมีอยู่ดังกล่าวแล้ว กรรมการร่างกฎหมายจึงเห็นว่า การที่จะตีความเป็นอย่างอื่นนั้นไม่สู้จะมีผล นอกจากจะตีความไปในทางที่ว่าอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงคงเป็นของกระทรวงพาณิชย์

(ลงชื่อ) เดือน บุญนาค

(นายเดือน บุญนาค)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๔๘๖